

דרשות

הדרוש החמישי

הרין

השנה לקיום התורה כמו שאמרנו כדי שידעו בנאמנות
 ונביא ה' לא נאמר האחות, וכיון שכן מדע נסמוך
 ולכאן חולק עליו. וכבר העיד הוא מצי הש"י:
 ויבא כי אין הבגרות בהשגתו כי החלה עליהם
 בארבעה מעלות שהארכת ולא יבא לשלום
 ולא היה קודם מרפ"ה שישלמו באלו המעלות ולא החד
 מהם, רק לנזק השגה וכו' כל ישראל אחד ממעלות
 דאורי ולא יבא לך, והוא שלא היה ביניהם ובין הש"י
 אלמעי, והש"י שלא היו ראויים לאותה ההשגה, וגם
 שהיו רבים ביניהם שלא היו ראויים למדרגת הגבוהה
 כלל, היה זה כדי שתחמק אליהם כנאמרו ותלא נאמין
 לשיטותיו שספור דבריו, ולפירך כל פירוטו שידבר
 ספק לנפשותם של דעם שהוא איש שקר, ואין לך
 לומר בתורה שכתב אלף אפי' בתורה שב"ס, אפי' יאמר
 לנו שיתבאר דברים הפך מן הכללים המפורסם לנו
 בגמרא, דע אשר לא דברו ה', כגון שיתבאר ויאמר
 ה' עמי לעשות כרצונו במה שהוא חולק עם אפי' שפסק
 ההלכה כמותו, דע שהוא איש מסקר בנאמנות שכתב
 עמו הש"י אחרי רבים להפנות, וכמו שהתבאר בתורה
 האמות בזה הקב"ה מתבאר בתורה כל כללי הגמרא,
 ואף אם יכריע היחיד לאמת יואר מן המרובים יש
 לו לבטל דעתו אלמס. ואך נאמין הביא לפשוט כנגד
 בכלל זה, והוא אמרם בנא בתרא (דף יב) הכס
 עדיף מביא שגאמר וביאז לבב הכמה מי מלה בני
 הו' וואמר קצן נחלה בגדול, וכבר אמרו בב"ס (דף עב)
 בענין ר' אליעזר עמד ר' יהושע על רגליו ואמר לא
 בשמים היא, מאי לא בשמים היא כבר נאמר לו מהם
 על הר סיני וכחזו בה אחרי רבים להפנות, והפירות
 אלי הוא, כי ההכס יסיר ספקות התורה שהוא יסיר
 אלו ירמז אליו הביא על כרתו, והוא הביא יסיר
 לחכס דבר בשפספסיים שיביאיו מזה כנאמרו לא ישמע
 אליו כלל, הגה ראו כלם ער' אליעזר מכריע אל האמת
 יואר מהם וכי אופותיו כלם אמתים עזוקים וברכשו מן
 השמים כדבריו, ואע"פ שבו מנשה כהשכמתם, שואר
 ששכלם נוסח לפתח אפי' שהיו יודעים שהיו מסכימו להפך
 מן האמת לא רע לפהר וישו שגברים על דברי תורה אם
 היו מסתרים קצן נחלה בגדול, שההכרעה נמסרה
 לחכמי הדורות ואשר יסכימו הם הוא אשר ע"ה הש"י:
 ודג"ה מתברר בחגיגה (דף ג) אמרו עם ועוד פתח
 הרש דברי חכמים כדברנות וכמשתפחות נפשות
 בעלי אספות מהו מרופה אחד. מה דרבן זה מכין
 אל הסרה להנחה לביאן חיים לשלם אף ד"ח וכו'.

והמתחם הם הם נפתלה תורה לכס חיים ש
 שהכה את בני מכה גדולה והגיה לו רפיה לו
 ואמר לו בני כל זמן שרשעים זו על מכתך אל
 שהאחק ותחה מה שהאחק ודרתן בין בחמתן בין ב
 ואי אחת ממירס ואם אחת מנצירה הרי היא משלם
 רמה, כבר ביאר שלא יסחד בתיאור פוסק בתורה פן
 יהקבה היר, כי פסק התורה יוליאו מכל לו, וואר
 מה שאלמנו כלן מכוחין לב לומדיהם, ואמרו עוד
 בעלי אספות אלו הלמודי חכמים שישפין אספות
 אכרבות ועיסקין בתורה הללו מסתדין והללו מסתדין
 הללו מחשירים והללו פוסקין הללו מסתרים והללו אורסין
 שחא חאמר וכו' והיאך לא למד תורה מעשה, ולומר
 איני יודע חיה מהם חגי האמת ח"ל כלם חאם כמותם
 אחד כלן פרנס אחד חאמן מפי אדון כל המעשים ב"ה
 שגאמר וידבר אליהם חת כל הדברים האלה לאמר,
 דרכו מלה כל שאפילו דבר מי שלא השיג האמת:
 וזה הענין לך עיון, אך נאמר שפי כמות המחלוקות
 נאמרו מפי הגבורה והלא ר' אליעזר ור' יהושע
 נחלקו וכו' החיד השיג האמת והשיג לא השיג, והיך
 נאמר שאל מפי הגבורה דבר שאיננו אמת:

אבר הענין קד הוא שכבר ידוע שכל התורה שכתב
 ותבטל פה ומסרה להשגה כמו שאלמנו במגלה

(דף יב) אמר ר' יהודה בר אבה אמר ר' יוחנן מאי
 דכתיב ועליהם ככל הדברים וגו' מלמד שהגאון הקב"ה
 למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים ומה שהסופרים
 מטידין להשיג ומאי ריבו מקרא מגילה, דקדוקי סופרים
 הם המחלוקת והלוקי הסברות שבין חכמי ישראל וכלן
למד משה מפי הגבורה ומסר בו כלל אשר בו יודע
 האמת והוא אחרי רבים להפנות, וכן לא חסור, וכבר

המחלקין בין החכמים אם יבא יחד אלל רבים היו קופצים
 הלכה כדברי סבורים ואם רבים אלל רבים או יחד
 אלל יחד כפי הגדולה הדור והוא שכבר נמסרה
 להם ההכרעה, כחאמר ונחת אל הכהנים האלה או אל
 הסופס אשר יבא בימים ההם, ודרשתו ובידיו לך אם
 דבר הפסוק וכן לא חסור, הרי שנתן רשות לחכמי
 הדורות להכריע במחלוקת החכמים כפי הגדולה להם,
 ואפי' אם הקדומים מהם גדולים מפי ורבים מהם, שכן
 נאמרו ללכה אשר חכמי הדורות שיסכימו לאמת או
 להשכו וזה מבורר בהכרעה מקדמות:

ועל זה הדרך יספרנו מה שאלמנו בע' הסודות את
 הסופרים (ב"ס טו) שבגדול דרבה בר נחמי
 הוה יתיב אגודל דדקלא ואם גרים אקא גרים בעמינתא
 דרקיעא אם ביהא קדמה לעשר לנן סתח ואם עבר
 לנן קדמה לביאעם פהר ספק הקב"ה אמר פהר
 וכלהו מתינתא דרקיעא סתח אמרי מתן טוכה טוכה
 רבה בר נחמי דאיש יסיד בנאמרו לא היה מצי מלך
 בעות למיקרב ליה מדלגו סוי שסיק סופים מגירסא
 אל לדימי ליה לערובי דערשי אמר זינה מטייה דהבוס
 גברא ולא חסר בידע דמלכאם לשסיק וזה מטייה כי
 כוהגרא מטייה אמר פהר סתח ימשה בם קול ואמרה
 לשירך רבה בר נחמי שגוף סתח וימשה שמתח כהכרעה
 וזו הדרגה לרבי ביאר, כי במהם לא היו שפטים